

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRĂSOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA,
1838
GILBARIȚIU ȘI SFINȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
BRĂSOV
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 30

4 Mai 1941

Anul 104

Drapelul trece...

de V. Branisce

Un decret-lege, de curând apărut, stabilește salutul ce trebuie dat „Drapelului Țării”.

Se reglementează cinstirea drapelului, de sigur numai pentru cei străini de neamul nostru, numai pentru cei ce nu simt, că în cutele drapelului care trece, se poartă istoria unei țări întregi.

Cinstirea culorilor naționale constituie supremul omagiu adus națiunii.

În cutele drapelului se ascund frământările de veacuri ale ei, aspirațiile și realizările ei. Pentru că istoria neamului nostru este o neîncetată luptă pentru existență, pentru libertate, pentru onoare. Am avut parte de lupte și războaie, ca nici un alt popor. Dar nici odată noi n'am fost agresori. Noi nu ne-am lăcomit la bunurile altuia, n'am cutropit pe nimeni, n'am siluit conștiințe. Noi ne-am apărut „sărăcia, și nevoile, și neamul” și lupta noastră a fost întotdeauna luptă dreaptă.

Voevozii principatelor române plecau la luptă cu drapelul fălțind. Aceste drapele, brodate în mătase în diferite culori, reprezentând pe Mântuitor sau chipuri de sfinți, au dus la biruința oastei române, înscriind în cartea neamului cele mai eroice pagini.

Noi ardelenii, am fost sortiți multă vreme să n'avem steag și să ne plecăm sub steag străin. Pentru întâiași dată, la 1765, Împărăteasa Austriei, Maria Tereza ne dă dreptul să avem drapelul nostru.

Câte suferințe înabușite, câte iluzii spulberate s'au ascuns sub cutele acestui drapel!

Într-o vitrină plină de praf, din păraginitul „Muzeu al Unirii” dela Alba-Iulia, alături de alte relicve ale lui Avram Iancu, se găsește un drapel alb de mătase, cu chipul Împăratului, drapel de care Iancu nu s'a despărțit până la moarte.

El a plătit cu sbuciumul unei vieți, distruse în chip tragic credința noastră-mutată în făgăduiala împărătească.

În vâltoarea evenimentelor din 1848 se zămislește drapelul nostru național cu culorile de astăzi. Sub fălțirile lui, depun, la Islaz, revoluționarii jurământul pe constituție.

În numele acestor culori, nenumărați martiri ai neamului au îndurat surghiunuri, au murit pe meleaguri străine cu gândul la patrie, sau au căzut răpuși de gloanțele dușmane.

Pentru acest drapel, simbol al națiunii, rostește Kogălniceanu următoarele cuvinte: „Steagul de astăzi nu este drapelul unirii principatelor, el este în-suși drapelul naționalității române din toate țările locuite de Români”.

Iar la 1862, când Domnitorul Cuza predă primele drapele zice:

„Azi primiți din mâna mea drapelul care reunește culorile provinciilor surori, după cum voința unanimă a Românilor au unit pe capul meu coroanele ambelor țări”.

În Ardeal cultul tricolorului a înscris pagini de epopee. Dacă în vremurile mari ale trecutului evenimentele sau desfășurate sub cutele sfințite ale drapelului, astăzi cinstirea lui trebuie să ne fie o supremă datorie. În el să credem, în el să nădăjduim și când va suna goarna, pentru el să murim.

Națiune descopere-te:

Trece drapelul!

AVRAM IANCU

LUPTĂTOR NAȚIONAL.

Aspru-i vântul pe'nserat

Aspru-i vântul pe'nserat
Și pustiu e malul,
Curge Someșu'nspumat
Increșindu-și valul.]

„Someș drag, eu plec acum
Și te las cu bine,
De-o să-mi iasă Oltu'n drum
Ce să-i spun de tine?”

— „Spune-i tu, că s'au sporit
Valurile mele,
S'au sporit, s'au înroșit
Și de-atunci mi-s grele...

Și mi-e greu de când aștept
Să se lege iară
Malul stâng cu malul drept
Și să fie-o țară.

Și să-i spui că'n preajma mea
Nu mai pase mioare,
Nu mai crește, cum creștea
Floare lângă floare.

Râs și glume-au amuțit
Și s'aud suspine,
Infruntări și glas răstit
Și doiniri străine.

Și străine chipuri trec
Peste-a mele maluri,
Cu ochi lacomi mă petrec,
Se oglindă'n valuri. —

Eu mă turbur și mă sbat
Și frământ nisipul,
Că sunt rob încătușat...”

Zis-au undele gălbui
Lunecând la vale:
„Plecă acuma, dar să-i spui
Oltului, ce jale

Și durere port în sân
Și să-l rogi fierbinte,
Ca de Someșul bătrân
Să-și aducă-aminte.”

Ecaf. Pitiș

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVANIEI”

ACTUALITATEA LUI ALECSANDRI

— După 50 de ani dela moarte —

de Horia Teculescu

La 22 August 1940 s'au împlinit 50 de ani dela moartea lui Alecsandri. Ministerul Cultelor și Artelor dispuse ca n toate bisericile din țară să se officieze o slujbă în amintirea strălucitului scriitor. Astfel, sufletele tuturor Românilor urmau să se îndrepteze spre Mircești, îngenunchind și înălțându-se întărite cu spor de încredere.

La 8 Septembrie se proiectase o comemorare la Mircești, fiind de față reprezentanții guvernului, Academiei și delegații învățământului dela toate școlile din țară, profesori, învățători și elevi.

Dar, din neprielnicia vremurilor, închinarea întregii țări, străbătută de duhul întineritor al „regelui poeziei”, cum l-a numit Eminescu pe Alecsandri, nu s'a făcut.

În rândurile acestea nu vom stăruia asupra eternității operei lui Alecsandri, deși s'a vorbit despre „veșterea” unei părți din ea, nici nu vom arăta împrejurările din care a răsărit, fixând valoarea ei istorică, dar vom încerca să arătăm actualitatea lui, pentru ideologia națională și meritele ca luptător politic.

Cercetările ne desvăluie un alt

Alecsandri, decât cel „veșnic tânăr și ferice”, cântând senin și dulce bucuriile unei vieți însoțite, un bărbat de stat îngrijorat de soarta țării, de viitorul neamului, pătruns adânc de misiunea de-a înfățișa streinătății virtuțile acestei frânturi de latinitate, rolul de santinelă neclintită în acest colț de lume cu zarea mereu involburată.

Mai ales acest Alecsandri ne cheamă astăzi admirația, cel care și-a închis sub zămbet propriile amărăciuni, (căci sunt povești triste de iubire: Drădri, Mărgărita și Steluța), trudindu-se să tămăduiască rănile țării. Nu e și poezia lui un cântec al tresăririlor ei? N'a vibrat lira lui la toate sbuciumările neamului peste o jumătate de veac? Și poetul a fost un luptător, pentru deșteptarea României, pentru unirea Principatelor, pentru neatarnare, pentru întrenarea regalității și chiar pentru întregirea neamului. La 1848 apare, în foaie volantă, puternica lui chemare „Către Români”, (Deșteptarea României), reproducă în „Foaia pentru minte” dela

Carnet bănațean

de Ion Colan

Ordinul vine spre seară, și tren potrivit n'avem. Locotenentul Ion Țigăreanu dela „rechiziții“ îmi dă cu cotul:

— Fac eu rost de altceva.

Dimineața la șapte, mașina telefoanelor ia benzină din colțul de lângă magazinul de coloniale al lui Dragotă.

Trecem de Statina Timișului, prin Ormeniș, la Teregova, prin Luncavița la Mehadica, prin Cuptoare, Globu-Rău, Bogoldin, tocmai în inima munților, la Cornereva.

Pe la Globu-Rău, drumul o ia la stânga și se 'nghesuie între dealuri. La hopuri „căruța“ telefoanelor geme pe arcurile turtite.

— Domnule Locotenent, aici rămânem!

— Nu vorbi prostii—face Țigăreanu — e ordin să ajungem la Cornereva.

Da' mai e mult? — iscodește cel de pe capră.

Țigăreanu nu mai răspunde. Oprește mașina în dreptul a doi „pauri“.

— Maico, departe-i Cornereva?

— Au, mamó!

— Taico, departe-i Cornereva?

— Geparce, zo!

— Da cătu-i?

— Apo' pră pișoare fași tri șasuri, ba poace și șinși.

— Da cu mașina?

— E, cu mărșina mărji ca glonțu.

— Drumu-i bun?

— Bun pântru opinși. Tu Mário — către nevastă-sa — o făcut-au pogețu dă prăstă Bistra?

— Așa-ny pare — zice Maria.

— Apăi, sănătate bună! — facem noi într'un glas.

— Sănătate bună!

La Cornereva, cu un „săcean“

— Făcuta-i ceva grâu estimp?

— Făcut, da' puțan.

— Căt?

— Șapce iepe și-o Mărie.

Imi explică Țigăreanu: Cornereva fiind sat de munte, cam în genul comunelor brănene, (Cheia, Fundata, Șirnea) bucatele se aduc la vale cu dăsași, cumpăniți pe cai. Omul avea iapă. Deci a adus cu iapa de șapte ori, iar odată a adus și nevasta-sa, Maria. Total general, în contabilitate bănațeană:

Șapce iepe și-o Mărie!

1725 de picturi s'au pierdut în timpul războiului civil din Spania

În Prado la Madrid are actualmente loc o expoziție de picturi, care are particularitatea ei față de celelalte manifestațiuni de acest fel. Căci cele 1725 opere expuse sunt picturi care s'au pierdut în timpul războiului civil din Spania și au fost regăsite abia în cursul ultimilor ani.

Inchinare lui Andrei Mureșlanu

Din gloată
De iobagi, năpăstuiți,
Setoși de libertate, schingiuți,
Te-ai ridicat,
Odată.

Nu te-a 'nspăimântat
Prigoana conților
Și-ai chemat de s'a adunat
Lumea robilor,
Cum nici-un împărat
N'a știut.

Când ai strigat,
Munții toți craii și-au strâns,
Codrii, de bucurie, au plâns
Și de-al glasului curaj,
Cei cari au fost în picioare călcați,
Schingiuți și obidiți,
Cu toții,
S'au adunat la Blaj.

Ca la un soare s'au uitat
Și s'au închinat
La tine,
Și ți-au spus: „Stăpâne!“
Când le-ai strigat:
„Deșteaptă-te Române!“

Și de-atunci iobagii au luptat
Și au crezut în dreptatea zilei de mâne,
Dreptate în care cred și-acum,
Că duc cu ei cuvântul tău de fier,
Porunca ta: „Deșteaptă-te Române!“

Mihail Dascălu

Primul roman

Astăzi, când cartea a cucerit lumea, când a pătruns până în cele mai singuratiche colțuri ale globului, când oamenii își petrec timpul liber reconfortându-se printr'un roman, nimeni nu se gândește: oare de când există aceste creații literare? Cunoaștem scrierile marilor poeți greci și romani, primele balade, epopee ale vechilor germani, pergamentele Chinezilor, Fenicienilor etc. Dar cine ar crede că primul roman a fost scris de un egiptean, anume Enama, acum 3200 de ani? Romanul este foarte antrenant și chiar titlul este încă și astăzi modern: „Istoria celor doi frați“. (Europa, serviciul specia.)

Act de mulțumire

Credincioșii suburbiei Brașov—Dârste aduc mulțumită d-lui Dr. Ioan Jona, proprietarul fabr. cel de ciocolată, Alexe Popovici, din București, pentru ofranda săvârșită pe altarul Sfintei noastre Biserici, dărând suma de lei 20.000, pentru scopuri urgente ale Bisericii. Cartea de Aur a Bisericii îi va înscrie numele pentru generațiile viitoare.

Pr. N. B.

Fapte pldufoare în Dârste

Intr'un duh cu totul creștinesc s'a săvârșit, în a doua zi a marelui praznic al Invierii Domnului, în Biserice „Sfânta Treime“ din Brașov-Dârste, împărțirea de daruri soldaților noștri, cantonați aici.

SPICUIRI

Viața literară, cea mai vie și mai bine selecționată revistă săptămânală românească de informație și critică literară, a reapărut sub aceeași pricepută conducere a D-lui I. Valerian, care vestește adevăratul crez al scriitorilor de azi: „Pornim dar la luptă cu armele noastre, condeiele — în așteptarea armelor adevărate de mâine. Darul scriitorilor trebuie să arate lumii în cuvinte inspirate marea nedreptate ce s'a făcut țării noastre.“ (Articolul **Prezent!** din numărul 1 al revistei).

Subliniem și apelul avântat al aceluiași redactor: „Poeți! E rândul vostru acum să găsiți cuvântul care să aline rănile. Luați buciumele de aur și faceți să se audă la zidurile lumii — la porțile cerului — jalea Ierusalimului nostru dărâmat. Glasul vostru de aleși ai Domnului — va fi înțeles și dreptatea va veni — trebuie să vină“. (Articolul **Paștile fără soare**, din numărul 2).

Cu asemenea îndrumare și cu mult simț în alegerea bucăților publicate, **Viața literară** aduce o plăcută și folositoare lectură. Se întâlnesc aci colaborrările unor Ionel Teodorescu, Cicerone Teodorescu, Al. Popescu-Telega, Petru Manoliu, Mihail Celarianu, George A. Petre, Eugen Jelebeanu, Ștefan Baciu Ardealul constituie o continuă preocupare, dela foiletoane consacrate lui Zaharia Bârsan și Lucian Blaga, până la unele note mărunte și actuale din cele atât de numeroase, care înviorază întreaga revistă.

Poetul Ion Pillat onorează publicația cu admirabile versuri și cu interview-uri luminate, din care desprindem câteva rânduri numai, dar cu atâta miez, că ar trebui larg împrășiute: „Din îmbinarea versului popular și a disciplinei clasice va înflori o literatură națională română, profund originală pe de o parte, și cu valoare universală pe de altă parte“.

Viața literară, atât de ales redactată și frumoasă tipărită, cu ilustrații de gust pe cele patru pagini mari și cu un preț extrem de modest (5 lei numărul), care o pune la îndemâna oricui, oferă un prilej minunat de cultură literară și de îndrumare sănătoasă.

București, 28 Aprilie 1941.

N. G-T.

La apelul făcut de paroh, reuniunea ortodoxă a femeilor române din această parohie, a umplut de bucurie, prin darurile sale multe, inimile ostașilor, mândria țării, cu ceri, departe de căminurile și de cei dragi ai lor, au trăit clipe de adevărată dragoste creștină.

După cuvântul Pr. N. Bârsan, a vorbit în numele Comandantului, D-l Sublt. M. hai Teodorescu, aducând prinos de recunoștință bunelor credincioase, ce n'au prețat a dovedi, ca întotdeauna, duhul lui Hristos ce sălășluiește în inimile lor, prin astfel de fapte bune și pline de laudă, săvârșite pe altarul Sf. noastre Biserici.

A urmat împărțirea darurilor, împreunate cu tradițiile Invierii Domnului.

N. B.

Doine și strigături din Ardeal

(Din colecția Iarnik-Bârșeanu).

442.

Câte poame sunt de vară
Nice una nu-i amară
Ca maica de-a doua oară;
Câtă poamă e tomnie,
Nice una nu-i dulce
Ca măicuța cea dintâie!

577.

Codru-i mare,
Frunză n'are;
O avut
Și o-a pierdut
De tropotul cailor
De sunetul armelor
De jelea voinicilor.
Care-a fost mai voinicel
Acum e mai vai de el;
Care-a fost voinic mai mare
Acum e legat mai tare,
Și de mâini și de picioare
Cu lanțuri și cu zăvoare!

612.

Dela noi până la Cluj
Viorele și lemnuș,
Da acelea cin'le-o pus?...
Da bădița când s'o dus.
Da zău cine le-o cosi?
Bădița când o veni.
Da cine le-o aduna?...
Bădița cu mândra sa!

637.

Haideți, feciori, la cătane,
Să mâncăm pită cu carne!
Haideți, feciori, la bărbunc
Să mâncăm carne de junc! —

Brașov (24 Maiu 1848) și urmată de „Răsunetul“ lui Mureșeanu:

Și de-acum pe vecinicie
Cu toți mâinile să dați!

La 1888, plecând dela castelul Peleş, el lasă Regelui Carol I un testament, cuprinzând dorul întregii suflări românești:

Vrem într'o zi Carpații să 'nceingă 'n
[astă lume
O Românie 'ntreagă și demnă de-a!
[ei nume,
Crescută și 'ntărită sub sceptru-ți
[legendar.
Vrem falsele hotare dintre Români
[să piară
Și-acest castel feeric, zidit la colț de
[țară,
In centrul Românie să luce ca un far.

Fiul vornicului C. Alecsandri (nepotul sulgerului Mihalachi Alecsandru,

de unde Alecsandri, numele de botez devenind de familie), născut la 21 Iulie, 1821, lângă Bacău, în refugiu din timpul Eteriei, după învățătura primită dela călugărul maramureșan Gherman Vida și refugiatul francez Cuenim, pleacă la Paris cu Al. Cuza. În noul mediu, de înaltă cultură, gustul lui se rafinează, orizontul sufletesc se lărgeste, ideologia se precizează. Întors acasă, ajunge funcționar (25 August, 1839), director al teatrului și spătar, demisionând (29 Martie, 1846) spre a face o călătorie, de 10 luni prin Asia, Africa și Europa.

Dar anii de studiu și hoinăreală se sfârșesc, grijile țării chemând la luptă pe tânărul însuflețit. Cultura lui se rotunzește, completându-se cu cercetarea folclorului și adunarea de poezii populare, într'o călătorie în munți, după moartea mamei sale (Elena Cozoni), 1842. În Octomvrie 1847 și 1848 este din nou la Paris, căutând să câștige pe Francezi (Lamartine) pentru unirea Principatelor române.

Conflictul cu lumea veche e inevitabil, luptând împotriva tirăniei de sus și pentru emanciparea clasei de jos, alături de Kogălniceanu și ceilalți tineri veniți din străinătate cu vederi noi. El ia parte la acțiunea revoluționară, scriind manifestul: „In numele Moldovei, al omenirii și al lui Dumnezeu“, iar în urma insuccesului, se refugiază în Bucovina, la familia Hurmuzaki. După răsămiriță, ajunge arhivist al Statului (1849—1853), iar la 1 Noemvrie 1858 ministru de externe, părăsind „câmpul înflorit al literaturii și aruncându-se în terenul ideilor politice“, după cum însemnează în memorii.

Incredințat de Cuza Vodă cu mai multe misiuni diplomatice, el dă dovadă de-o deosebită abilitate, câștigând pentru cauza neamului pe Napoleon III, pe Cavour și pe alți factori hotărâtori ai vremii.

Este deosebit de importantă audiența pe care a avut-o la Napoleon III (1859), căruia Alecsandri, cu o rară dibăcie, i-a sugerat puțința realizării

întregirii neamului românesc, arătându-i pe hartă toate provinciile locuite de Români (Transilvania, Bucovina, Basarabia). Vedeți, Sire, încheie Alecsandri, cât e de întinsă adevărata Românie, și ce reșat important ar constitui cu ale sale 8 milioane de Români, dacă prevedința ar realiza visul și aspirațiile lor. Pus de o mână puternică în cumpăna politicii moderne, ar hotărî pentru totdeauna soluția atât de grea a chestiei orientului.

La 1884 Alecsandri este ministru țării la Paris, înălțând demnitatea Românilor și afirmându-le rostul „de a fi pridvorul templului civilizației moderne“.

Alături de Eminescu, el a atras atenția Românilor asupra primejdiei evreești, a deschis perspective pline de optimism în legătură cu viitorul nostru, arătând că mântuirea este numai în noi înșine.

Iată, încă o dovadă pentru actualitatea lui, rânduri scrise cu prilejul răpirii din partea Rusiei a celor trei

ROMANA

— Epoca și istoricul acestui dans —

II.

Incredințez, acum, firul povestirii mele, pentru cele ce au urmat, unui „marilor ocular“, care singur se întitulează astfel și care, în broșura sa: „Istoricul Renașterii jocurilor (danșurilor) noastre naționale Romane, Romanulu și Bătula precum și a muzicii și teatrului românesc în Transilvania, — Descrișu de unu martoru ocularu. — Iașii. Tipografia Națională. Str. Alecsandri 1886“, spune, între altele, următoarele:

„Era în anul 1849, prin Octombrie, când lumea se gândește, cum să-și mai petreacă nopțile cele lungi de iarnă.

Intr'una din zile dl Ștefan Emilian (pronumit de presiunea ungurească din trecut: Kertész, acuma profesor de Universitate în Iași, și care atunci era profesor în Brașov), s'a dus la dl Iacob Mureșianu, cunoscutul director al gimnasului rom. catolic din Brașov și redactor al „Gazetei Transilvaniei“, spre a-i face o vizită.

Dl I. Mureșianu se plimba prin oada, cugetând la ceva; și când zărește pe dl Emilian, îi adresează cu vintele următoare:

— Știi la ce cuget eu?
 — Știu, dacă-mi vei spune.
 — Ian treci la piano și pune pe note melodiile pe cari îți le voui cânta.
 — Ei și? ce am înțeles de aci?
 — Iată ce: vreau să compun un dans românesc de salon și-mi trebuiește muzica. Pentru aceea fi bun și pune pe note câte îți voui cânta și câte îți vei aduce aminte și d-ta.

Dl Emilian, în a cărui inimă încă se nutreau asemenea dorințe, află de bună această ocaziune pentru a compune ceva românesc și, trecând la piano, a început a pune primele melodii românești, dându-le adevăratul caracter național luat din popor cu toată fidelitatea.

După aceste melodii s'a format cel dintâiu dans românesc: compus de dl Iacob Mureșianu, căruia i s'a dat numele „Romana“.

La compunerea acestuia dl Mureșianu a crezut de necesar să chieime în ajutor și pe maestrul de dans, care se afla atunci în Brașov, Kamauf.

Aproximativ timp de 3 decenii muzica „Romane“ s'a păștrat numai în manuscrise. Și scriitorul acestor șire posedă în biblioteca sa muzicală un asemenea vechiu manuscris al „Romane“ (aranjament pentru piano) fără indicarea autorului. Pentru întâia oară acest dans apare tipărit în editura Constantin Gebauer, București, pe la anii 1880-85, sub numele lui Iacob Mureșianu junior, cunoscutul compozitor, fiul lui Iacob Mureșianu cel bătrân. Coperta poartă titlul: „Romane, Quadril Național Transilvanian, dedicat Doșoarei Amelia“.

Apariția „Romane“ în felul acesta stârnește, curând, discuții asupra originii și paternității muzicii ei.

La pag. 15 „Martoru ocular“ amin-

lit — despre care contemporanii susțin, că nu este altcineva de cât însuși Ștefan Emilian — spune: „Nu se știe cum s'a întâmplat însă, că cea dintâi „Romana“, pusă pe note de dl Emilian, a apărut în tipariu prin editorul Gebauer din București, însă sub numele dlui Iacob Mureșianu junior ca autor...“

Noi credem că e vorba aici numai de o greșală a editorului german C. Gebauer, prea puțin orientat asupra adevăratei stări a lucrurilor. Rolul lui Iacob Mureșianu jun. — compozitorul și profesorul de muzică de mai târziu la institutele de învățământ din Blaj — în legătură cu „Romana“, e următorul: de la dânsul avem cea mai bună armonizare a acestui dans, pe care tot dânsul l-a publicat mai întâiu, contribuind astfel în cea mai mare măsură la cunoașterea și popularizarea lui.

De altcum, față de cele cuprinse în mai sus amintita broșură, apărută în 1886, însuși I. Mureșianu junior, publicând din nou dansul „Romana“ în nr. 6 din 1888 al revistei sale muzicale și literare „Muza Română“, ne dă, în acelaș număr, despre muzica „Romane“ următoarele lămuriri:

„Muzica jocului „Romana“ își are originea sa din anul 1849 și este compusă din diferite melodii populare din Transilvania și anume din ținuturile: Hașeg, Abrud, Banatul Timișan, de pe Someș și de pe Olț, etc. Profesorul dela Universitatea din Iași, Ștefan Emilian, pe atuncia stabilit în Brașov, a mai compus muzica încă la două Romane din diferite alte două melodii, parte originale, parte populare. Ambele sunt foarte variate și frumoase și am dori să le vedem date publicității cât mai curând. — Atât colecțiunea și ordinea muzicii, cât și aranjarea „Romane“ în figuri și hore este opul tatălui meu, decedatul Iacob Mureșianu, care, pătruns de simțul și adevărul, că lumea cea mare judecă pe popoare — drept sau strămb — mai mult din semnele externe, — întreprinse a culege toate figurele dansului hașegan și toate variașunile muzicii lui, apoi, dându-le pe mâna unui măestru, ceru regizarea sau mai bine redigearea lor, păzind cu multă scumpătate ca nici saltul, nici muzica să nu piardă cătuși de puțin din caracterul și ritmul său național, — și care tot mai atunci înființând, sub președinția soacrei Maria Nicolau și „Reuniunea femeilor române din Brașov...“ deducă Reuniunii acest joc, per eminentiam național, pe care, cum am zis mai înainte, ajutorat de un maestru de capela și un maestru de dans, l'a pus în viață cu succes. Se înțelege că numai după nenumăratele probe și exerciții făcute chiar în casa sa proprie de câte 20 perechi din familiile mai bune dela Brașov.“

De sigur că „Romana“ s'a dansat în public deja de pe la începutul anului 1850. Dar nu — pe cum greșit se afirmă în continuarea acestei relații — „la deschiderea balului „Reuniune fe-

meilor române din Brașov“, ci la o altă petrecere dansantă, la un așa numit „picnic“, cum se aranjau pe vremea aceea, despre care se raportează în „Gazeta Transilvaniei“ din 29 Ianuarie st. v. 1850, astfel: „Inaugurarea saltului national („Romana“) la picnicul din Dumineca trecută prin împărșirea de flori la damele și damicelele care-l jucară, produse în familiile noastre o plăcere din cele mai rare și mai sincere“. — „Reuniunea femeilor române din Brașov“ s'a înființat abia în toamna anului 1850. Primul ei bal a avut loc la 31 Ianuarie 1851. „Romana“, de și implinise abia un an de când s'a dansat mai întâi în public, era îmbrășișată deja cu atâtă simpatie, în cât în Ordinea dansurilor dela acest bal, pe cum se vede din reproducerea pe care o dăm aci — ea figurează nu numai o singură dată, ci de trei ori: de două ori înainte de pauză și odată după pauză.

Ordinea giokurilor

la Balul Reun. Fem. Romane
1851 în Sala de Redui.

1. Wals.
1. Romane
1. Polka
1. Quadrilla
2. Wals.
2. Romane
1. Polka - Mezz.
1. Quadrilla

PAUSE

1. Hora
1. Mezz.
3. Wals.
3. Romane
4. Wals - Dan.
1. Quadrilla

Din toate acestea putem trage următoarele concluzii: „Romana“ a fost compusă, evident, într'o epocă cu multă înțelegere pentru frumsețea și valoarea muzicii și a dansurilor noastre naționale. Astfel ne explicăm, că inițiativa lui Iacob Mureșianu senior de a înființa un dans de coloană românesc, în genul amintitelor dansuri de coloană — numite și „dansuri de salon“ sau „contradansuri“ — franceze și engleze din vremea aceea, s'a putut înfăptui relativ ușor, atât în ce privește latura muzicală, cât și cea coreografică a acestui dans. Moțiile sau, mai bine zis, temele muzicale ale „Romane“ sunt împrumutate din folclorul muzical al satelor noastre; singur „Rondo“-ul pare a fi o parte compusă în ton românesc.

(va urma)

După Inviere

A trecut sfântul praznic al Invierii Mântuitorului. Curățenia inimii noastre a primit întrânsa pe Domnul înviat din morți, cu semnul cuelor în mâini și picioare, cu rană adâncă în coaste.

Cu toții ne-am cutremurat de cântarea „Hristos a Inviat“. Toți ne-am simțit mai departe, în aceste clipe, de grijile pierzătoare și păcătoase ale lumii, și mai aproape unii de alții;... „ier-tând toate pentru Inviere, și unii pe alții îmbrășișându-ne, să zicem fraților și celor ce ne urăsc“. O binefacere Dumnezeiască s'a sălășluit printre noi. S'a deschis larg încăperea inimii, pătrunzând în ea împăcarea.

Și acum să ne întrebăm; noi, pă-mântenii, nu suntem oare tot aceiași azi, nu vom fi tot aceiași mâne, așa cum am fost și în ziua prăznirii Invierii Domnului?

Da, tot aceiași suntem și vom fi, pen-trucă sufletul din trupul nostru acelaș este. Atunci pentru ce să nu fim, în toate zilele trăirii noastre pe pământ, buni, mai buni sau foarte buni, întocmai cum am fost și în ziua Înălțatului Praznic?

Preot Nicolae Bârsan

ZORILE VIITORULUI

de Dr. D. Chirculescu

Au trecut zile, săptămâni și luni peste durerile ce au venit asupra-ne.

Durerea nedreptăților suferite nu ne-a ingenunșiat, ci ne-a dat, — așa cum se întâmplă cu toate popoarele sănătoase, — îndârjirea de a lupta contra valului potrivnic.

Nu este om în țara aceasta care să înțeleagă ceea ce nu poate fi înțeles. Și nu poate fi înțeles ca Românii, pe pământul lor, să fie străini și sub asuprire străină.

Și iarăși, nu este om în țara aceasta să nu înțeleagă ceea ce este de înțeles; țara îmbucătățită de azi, nu poate fi țara Românească de mâne.

Nu incapa în sufletul nici unui Român vre-o îndolală, vre-o șovăire.

Drumul e drept, dreptatea e una. Și dreptatea e cu noi.

Se apropie zorile dreptății noastre; ele sunt poate mai aproape decât pot crede cei cu sulete goale de credință.

Se apropie, fiindcă alături de dreptate, alții știu, tot atât de bine ca și noi, câtă sănătate și putere este în mintea și în sufletul Românului, și că neamul acesta, cu toată vitregia vremurilor, își va crela totuși soarta lui, cu mâinile lui.

Poporul Român are un cuvânt de spus în Istorie, și-l va spune. Situația geografică a așezării noastre dă acest cuvânt o greutate deosebită, și a ceasta o știu toți câți ne înconjoară sau sunt departe de noi, și o știu mai ales acela, foarte mulți, care au interese legate de existența noastră în acest colț al Europei.

Și Românii își vor spune cuvântul; acest cuvânt va fi cuvântul dreptății, a noastre și a tuturor, căci dreptatea una este.

Pentru aceasta, e deajuns să ne facem fiecare dato la și să credem în steaua acestui neam; restul îl vor face virtuțile strămoșești, sădite în sufletul nostru.

DIN LUMEA LARGA

Istoria submarinului

Invenția submarinului este rezultatul a numeroase idei geniale, care au fost dezvoltate și perfecționate de mai mulți cercetători ingineri.

Încă în anul 1604, Magnus Pegel dela Universitatea din Rostock s'a ocupat de principiile vasului submarin. Ingineri și fizicieni ai multor țări s'au ocupat de asemenea continuu cu soluționarea acestei probleme. Numele unui Cornelius van Drebbel și Robert Boyle (Olanda), Denis Papin, Des-sons, Mersenne, Fournier, Baudouin și Zédé (Franța), David Bushnell și Fulton (America), Symans și Day (Anglia) (Italia), J. A. Schultes și Joseph von Bader (Germania), sunt străns legate de istoria invenției submarinului. Abia în secolul al 19-lea au fost create modele utilizabile. Germanul Wilhelm Bauer a construit, pentru prințul Constantin al Rusiei, un submarin cu care a întreprins 134 de curse, până ce vasul a fost scufundat de saboteuri.

Primul submarin autonom, construit după planurile lui Laubeuf în 1898, mergea sub apă cu ajutorul electro-motoarelor, iar plutirea se făcea cu motoare cu petrol. Încă în anul 1902, Franța posedă 40 de submarine; urmau Rusia, Anglia, Japonia, America, Spania și Italia. Marina germană așteaptă să vadă succesul n-uei arme. Firma Krupp a început să desvolte construcții submarinelor germane. În 1902 a fost lansat primul submarin de probă, „Forelle“. În 1904, a fost construit primul submarin german pen'ru flotă, „U 1“. Acesta a fost vas de școală până în 1918, iar acum se poate vedea în Muzeul german din München. Construcția submarinelor germane a făcut apoi progrese rapide, așa că la sfârșitul războiului mondial existau 811 submarine de diferite tipuri, până la un tonaj de 2500 tone. După războiul mondial, construcția a încetat din cauza hotărârilor dela Versailles. Dar mai târziu s'a început perfecționarea submarinelor cu mai mare elan, iar astăzi, în actualul războiu, submarinele germane îndeplinesc o misiune decisivă (E S S)

județe din sudul Basarabiei (25 Iunie, 1878), adevărată mărturie a sufletului marele luptător și om de Stat, pe lângă poetul, prozatorul, dramaturgul, folcloristul — „culegătorul de stele“, cum însuși s'a numit:

„Să nu descurajem! Ferească Dumnezeu de-a pierde încrederea în noi și în viitorul neamului nostru! O-mida mânăncă frunzele stejarului, dar nu-l poate ucide. Să luminăm poporul în care există vitalitatea națională, să renunțăm la desbinări care ne slăbesc, să ne unim într'un singur gând și să nu ne mai căutăm sprijin decât în noi înșine, lepădându-ne de satana, adevă de protecții streine, și vom ajunge astfel mai departe decât am ajuns până-acum. Să ne înarmăm cu răbdare, cu demnitate, cu înțelegere în fața prigonirii... și chiar de sunt la bătrânețe, nu mă retrag din luptă, de vreme ce Dum-nezeu voește să ne cerce și să ne oșlească prin noi lupte. Curaj, dar, voi cei tineri, și pe lucru toți. Rosta plă-tește munca. Rusia, imperiul uriaș, a avut nevoie de pomana noastră... fie...“

noi n'avem nevoie de bogdaprostea ei. Rămâne cu Basarabia pe cuget și cu pata neștersă pe frunte. Va veni o zi în care vom asista la o colosală dară-mare de imperii și în aceeași zi, de vom fi pregătiți, vom revendica tot ce-a fost și este încă al nostru.“

Dacă profeția lui Alecsandri s'a realizat odată (1918), credem nestră-mutat că se va implini din nou, în cu-rind, căci, și acum, dreptatea noastră strigă spre cer, și nu ncape în nici o groapă a pământului.

PENTRU CITITORII NOȘTRI

Ori ce reclamațiune cu privire la neprimirea „Gazetei Transilvaniei“ de cei care și-au achitat abona-mentul pe anul 1941, se va adresa la noua administrație, Bd. Regele Fer-dinand Nr. 12 (Biblioteca „Astra“), deoarece noi înțelegem să expedi-m ziarul tuturor abonaților, chiar dacă abonamentul a fost în-casat de fosta administrație.

Prin Scheiul nostru

de Dr. Valeriu Stinghe

Astăzi, când între popoare se dă lupta de selecționare naturală, de înțâietate, prin purificarea rasei, este firesc ca preocupările noastre să fie concentrate asupra acestei probleme de eugenie națională românească. Dacă popoare cu civilizație multi-seculară, au pus în fruntea țelurilor lor de stat această problemă vitală, mobilizând toate forțele intelectuale, morale și materiale naționale pentru realizarea ei, apoi cu atât este mai actuală o biopolitică sănătoasă pentru neamul românesc.

Unul din mijloacele pentru realizarea acestui desiderat a fost ofensiva sanitară, organizată de Ministerul sănătății în toată țara în anii 1938—1939, a cărei principală țintă a fost inventarierea capitalului biologic și sanitar al țării noastre, punând în evidență bunurile și lipsurile sub raport eugenic și sanitar.

Impresiile culese în decursul acestei anchete, care a durat mai multe săptămâni, sunt bogate și variate. Mă voi mărgini să spicuesc numai pe cele care constituie specificul Scheiului.

Cu iertare concetațenilor mei Șcheeni pentru unele din aceste impresii, puțin măgulitoare pentru ei. Gândul însă, că vor contribui să desrădăceze unele obiceiuri nesănatoase, îmi dictează să fiu obiectiv, și în bine, și în rău.

Decența, omenia și felul mai mult decât prietenesc cu care ne-a primit, iată atitudinea populației din Scheiu față de anchetatori. Subliniem acesta spre a evidenția contrastul de mai târziu al țelului de a primi al populației ungurești din cartierul Suburbii.

Prima decepție însă ne-a oferit-o răul obiceiului, înrădăcinat la cei mai mulți din ai noștri, de a îngrămădi în camera dinspre strada, în „casa a mare” toată mobila mai bună, de a încarca în paturile acestei camere tot așternutul bun, geometric așezându-l până în grindă, obiecte pe care cei mai mulți nu le vor întrebuința niciodată, servind doar, după moartea lor, ca mar de discordine pentru moștenitori. Curios ca la multe familii, alături de aceste obiecte de valoare din „casa a mare”, zac și proviziile alimentare.

„Casa a mare” este un sanctuar în care la mulți nu se intră decât la Boboteaza, sau când este nunta, botez sau mort în familie, tot restul timpului îngrămădindu-se toată familia, oricât de numeroasă ar fi ea, în camera din mijloc și în tindă, care servește, în același timp, și de bucătărie. Nu rareori am constatat cum unii bolnavi din Scheiu zac și se sufocă în tindă cu aer neplăcut de bucătărie, la un loc cu tot restul familiei, când ar avea la dispoziție „casa a mare”, cu patul și așternutul cel bun, cu un aer curat și sănătos. Și pentru că în „casa a mare” nu se intră, nici geamurile nu se deschid, nu cumva să pătrundă soarele și lumina în ea.

La o casă jaluzelele sau „lodurile” cum li se zice în Scheiu, dela strada, erau așa de lipite de ramele geamurilor, pentru că nu se deschiseseră de ani de zile, încât spre a le deschide a fost nevoie de sforțările a doi oameni.

Numărul caselor insalubre din Scheiu este exagerat de mare. Iar dacă, pentru trecut, se pot găsi scuze, pentru construcțiile noi — și acestea-s insalubre! — nu aflăm decât explicări. De ce? Pentru că „maestri-zidari nepricepuți, nu au știut să ia elementare măsuri tehnice de izolare a fundațiilor casei împotriva umezelii și, din această cauză, locuințele sunt egrasioase, nesănatoase. Cu bani grei proprietarii și-au adus pricină de bolă în casă.

În câteva am găsit, în câte o ca-

meră la subsol, pe vremuri pivnița, locuință insalubră sub toate aspectele, aer, lumină, soare, familii numeroase, cu starea sănătății precară, consecința a acestei vieți de troglodit. Consternat de astfel de constatări propusesem la timpul său ca primăria să elaboreze un regulament de închiriere a locuințelor, pentru ca în sensul acestui regulament proprietarii neomenoși să nu mai poată exploata aceste vizuini, în dauna sănătății elor oropsiți.

O masură practică imediată pe care a luat-o echipa sanitară în unele cazuri, a fost demolarea imediată a unor case care nu mai semănau a locuințe de oameni, ci a morminte.

O inițiativă demna de toată lauda a fost aceea a primăriei, când a expropriat cele câteva case vechi și insalubre din cartierul Tocile, cladindu-le celor expropriati case sanatoase și cochete lângă rezervorul de apă dela Podu-Cretului și în Ciocrac. Făcând abstracție de caracterul insalubru al multora din locuințele din Scheiu, nu pot trece cu vederea spiritul de ordine și curățenie ce domnește prin marea majoritate a curților și locuințelor. Un omagiu de sincera admirație pentru hărnicia și devotamentul gospodăresc al Scheiențelor noastre poate fi adus de ori cine vizitează acest cartier.

Asistența medicală a populației din Scheiu, majoritatea muncitoare, este asigurată de Casa asigurărilor sociale, de Casa muncii C. F. R., de Ambulatorul policlinic, de Spitalul de Stat, de Serviciul sanitar municipal și de medicii particulari. Așa se și explică de ce, cu ocazia anchetei sanitare, am descoperit relativ puțini bolnavi și aceștia erau în tratamentul instituțiilor medicale amintite mai sus.

O prejudecată veche, care mai persista și azi, este oroarea ce o au Scheienții noștri de spital, de unde și blestemul lor „Mânca-te-ar spitalul!!” Este o prejudecată cu totul nemotivată, pentru că, repet ceace li s'a spus de atâtea ori, nu poți avea acasă îngrijirea medicală pe care ți-o poate oferi spitalul, sau sanatoriul, care pe lângă medicii și personalul medical auxiliar (sora de caritate, infirmiera, servitor), pe care îi poți avea la orice ora din zi și din noapte, îți pune la dispoziție o instalație medicală (instrumente medicale) pe care acasă nu o poți avea — de acest adevăr s'au convins de altfel toți aceia care, refractari la început față de internarea în spital, au acceptat-o mai târziu și-apoi s'au reintors acasă sănătoși. Nu-i bine să exagerăm, pornind dela un caz nenorocit întâmplat în spital, care tot nenorocit ar fi fost dacă bolnavul grav ar fi rămas acasă, pentru că prin acest sistem se compromite rolul umanitar al acestor instituții, rol verificat în lungul șir de secole.

Scheienții se pot felicita de a avea în gura Scheiului, în istoricul Groaveri, instituții sanitare de o înaltă valoare medicală și socială, care, toate la un loc, fac un adevărat centru medico-social. Aici avem spitalul „Gh. Mărzescu” vechiu, — secția de boale dermato-venereice, — spitalul de ochi cu cele două secții, boale de ochi și obstetrică-ginecologică și tot aici este impunătorul palat al Asigurărilor sociale.

În curând vom avea în str. Pe Tocile, în locul moarei demolate, un dispensar modern, cu baie populară și cămin pentru copiii populației nevoiașă. Am schițat numai aspectul sanitar al Scheiului. Altădată vom încerca să-i punem în lumină și alte aspecte.

Pregătirea profesională

de Ion Opris

Înainte de războiul mondial nu am cunoscut Brașovul, decât prin rolul cultural și economic, avut în timpurile stăpânirii străine. Negustorii români Brașoveni au devenit, dealungul timpului, figuri legendare. Legăturile comerciale ale Românilor din Ardeal, cu Țara Românească, de aici și pe aici se făceau.

Venit la Brașov abia anul trecut, mărturisesc că am rămas neplăcut surprins de constatarea pe care orice nou venit o face: *existența redusă a comerțului românesc pe piața Brașovului*. Puținele firme pe care le întâlnești în centrul acestui important oraș din inima țării, considerate în totalitatea lor, nu formează o organizare comercială puternică, corespunzătoare imperativelor naționale. Nedumerirea mea era evidentă. M'a lămurit un refugiat, indignat și el, că înainte de război, în centrul Brașovului existau mult mai multe firme românești decât se găsesc astăzi. Iși amintea chiar numele vechilor negustori români firme card au făcut fală economiei românești în Ardealul subjugat și cărora le-au luat locul străinele cele.

A mai insistat asupra cauzelor decăderii comerțului românesc brașovean, e inutil. Vremurile de azi cer înlocuirea vorbelor prin fapte. Economia națională are nevoie de multe înlăpturi românești, de comercianți și industriași de origine etnică, cu pregătire profesională solidă. Tineretul țării noastre trebuie pregătit, mai înainte de a avea aspirațiuni de conducere în economia națională. Școlile comerciale să devină școli practice, nu teoretice cum sunt azi, absolvenții acestora să fie îndreptați spre viața practică comercială, iar nu spre funcțiile prosl retribuite, dar comode, ce le oferă statul.

Să nu ne fie rușine a vinde mărfuri într'un magazin, dacă avem în buzunar diplomă de bacalaureat! La început e mai greu, dar munca ordonată

și stăruința învinge toate piedecile. Pregătirea profesională e indispensabilă. Cultura generală pe care ți-o dă școala nu ajunge pentru a putea fi bun comerciant sau industriaș. Ea e necesară și utilă când întregește pe cea profesională. Dar aceasta din urmă nu o poate da școala singură în măsura dorită, e nevoie de o practică îndelungată. Numai așa se poate forma comerțul românesc.

Procesul românizării comerțului românesc în general și al Brașovului în special, s'a deschis. Nimeni și nimic nu-l va putea închide. Important pentru noi e, ca această românizare, grăbită ori lentă, să fie durabilă, să fie solidă, să fie sigură, să prezinte o organizare economică proprie care să corespundă intereselor naționale ale țării. Asta-i, cred, dorința generală a Românilor. Înfăptuirea ei e posibilă, rentabilă și necesară. Dacă întârzie totuși cauza o formează numai lipsa de elemente bine pregătite pentru viața practică comercială și industrială. Ne găsim doar în perioada de românizare a vieții economice, ce-i drept la începutul ei, dar nu observăm avântul cu care tineretul ar trebui să asalteze comerțul și industria. Ne complacem în aceeași situație anterioară, pe care totuși o hulim. Nici evenimentele din anul trecut, nici reformele cari au deschis drumuri noi de viață, de câștigarea unei existențe sigure, nu ne-au trezit la realitate. Meseria, comerțul și industria sunt „plug de aur”. De ce se ferește tineretul de ele? Lipsesc îndrumătorii? Lipsese talentul? Nu cred. Atunci? Să se dea pregătirea profesională necesară tinerilor români, pentru care porțile vieții economice sunt larg deschise,

Vorbe s'au spus și am auzit destule. Numai munca poate implini golul, și aici, și în alte domenii.

Un abonament care spune multe

Fără nici un comentariu, publicăm crisoarea de mai jos, mulțumind d-lui Comandor A. Negulescu pentru increderea pe care ne-o acordă.

G. Tr.

Domnule Director,

Revista „MAREA NOASTRA” a Ligii Navale Române, are de mult onoarea a face schimb cu mult apreciată D-vs gazetă.

Vă rugăm a nu lua în nume de rău dacă, în urma apelului adresat cititorilor și cunoscând greutățile tipăririi, ne veți permite ca în locul schimbului, să ne considerați ca abonați. Pentru aceasta am dispus trimiterea sumei de 500 lei, — c ntinuând a vă trimite revista noastră cu titlul omagial, ca o admirație pentru strădania D-vs.

Nici noi nu suntem bogăți, dar față de prea bine cunoscuta luptă ce de mai bine de un veac o duceți pentru cauza națională, ne-am simțit datorii a vă oferi umilul nostru sprijin.

Urându-vă și în viitor același spor la muncă, are onoarea a vă saluta,

Secretar General L. N. R.

C-dor. A. NEGULESCU

Acum 93 ani

G. Tr. Nr. 80 — 30 Sept. 1848

Gazetele din Clușiu nu înceată a-și bate joc de Români, numindu-i oameni fricoși, cu natură de oi, oameni cari oricât s'ar aduna nu pot înсуfla nicio frică (K. Hir.) — Oare pentru ce atâtea sumuțări? Vă mai întrebăm odată. Din toate, este mai nerușinat un articol în *Ellenör* subscris de unul L. Medieșiu adresat Episcopilor români, foarte înfruntătoriu, apoi mințitoriu cu toată nerușinea.

El provoacă pe români spre mulțumită către nația maghiară „care i-ar fi scăpat din sclăvie”, — Oh! publiciștilor cum puteți avea obrăznicie așa groasă! Cine este nația maghiară? 300 membrii ai dietei sau 3½ milioane maghiari curați, tot iobagi și sclavi ai câtorva tirani, tot de o condiție cu Românii?

Nu, Medieșiu, nu minți, nu irita, căci Românii nu urăsc pe maghiari, ci numai pe tiranii cari nu sunt numai maghiari, ci și români și felituri de corcitură, urăsc numai pe partida teroristică, furiată, o urăsc din tot sufletul, iar pe alții nu.

Apoi zici că „pe maghiari îi ține Dumnezeu, iar pe români îi ține Diavolul în a sa putere”.

Fugi diavole!

ECONOMICE

Exportul român în creștere

Bilanțul pe luna Februarie al comerțului exterior al României, arată că excedentul de export s'a ridicat la 1017,5 milioane lei, față de 210,2 milioane lei în luna Ianuarie. Exportul se clărează la 281548 tone în valoare de 2263,9 milioane lei. Prin aceste, exportul României a atins media lunară din anul 1929, în proporție de

de 93,8%. Participarea Reichului (Inclusiv Protectoratului) este pe Ianuarie—Februarie de 67,6% la import și 59,1% la export. Participarea Italiei este pe aceeași perioadă de 8,7% la import și 14,2% la export. Pentru prima dată în acest an exportul în Rusia Sovietică este destul de important. Pe luna Ianuarie—Februarie acest export cuprinde 48227 tone în valoare de 313,6 milioane lei, ceace reprezintă 8,5% din întregul export. Până acum nu s'a importat nimic din Rusia Sovietică. (Europa, serviciul special).

BIBLIOTECA „ASTRA”

B-dui Regele Ferdinand 12

Deschisă în fiecare zi de lucru dela 9—12 și 15—19.

DIN LUMEA LARGA

Franța și-a sporit suprafața cu cereale

D. Cazlot, subsecretarul de stat pentru agricultură, a declarat, rostindu-și un discurs la Limoges, că suprafața cultivată în Franța, în anul de față, cu cereale a fost sporită la 4,10 mil. ha. față de numai 3,17 mil. ha. în anul trecut. (Uta Press Service)

Producția de fier a continentului african

Scoaterea de minereuri de fier pe continentul african a aflat în anul dîn urmă un spor considerabil. Conform statisticilor oficiale ale țărilor și teritoriilor respective, producția a sporit în răstimpul dela 1933 la 1938 în felul următor: în Alger dela 760.000 la peste 3 mil. tone, în Marocul Spaniol dela 500.000 la 2 mil. tone, în Sierra Leone dela 25.000 la un mil. tone, în Tunisia dela 300.000 la peste 820.000 tone și în Uniunea Sud-Africană dela 600.000 la 650.000 tone. (Uta Press Service)

Plopii ca materie primă de celuloză

Pe lângă diferitele soluri de pale, industria producătoare de celuloză din Italia și-a îndreptat în ultimii ani interesul și asupra ploilor, cunoscuți ca crescând repede. Din comunicările făcute de diferitele organizațiuni și societăți de producție, au fost plantați în 1940 nu mai puțin de 15 mil. de plopi. În vederea necesității largirii bazelor aprovizionării cu celuloză, plantațiunea de plopi va afla în cursul proximilor ani un spor continuu. (Uta Press Service)

Informațiuni

Armata mulțumește donatorilor

Cu ocazia Sfințelor Sărbători ale Paștilor, societățile, autoritățile și cetățenii orașului Brașov și împrejurimi au înțeles să doneze bani, alimente, țigări, etc., trupelor din regiunea Brașov.

Au contribuit:

1. D-na Elena Voicu, pompieri, cu: Cozonac, ouă, țigări, chibrite.
2. Domnul Arhitect Gavrilăscu și Doamna Zoica soție, pictoră, Strada Radu Șerban Nr. 1 cu: cozonac, ouă, țigări, sare.
3. Dl Dumitru Scurtu, Str. Anton Covaci Nr. 6 cu 500 lei.
4. Dl Plut Major rez. Barolea Stan Cosmești 16, cu 300 lei.
5. Banca Națională Brașov cu 1000 lei.
6. Dl Cornel Voicu f. Primar, Str. D. Marinescu Nr. 7, cu 1500 lei.
7. Fabrica „Stollwerk” Brașov, cu: un colet bomboane de 10 kgr.
8. Dl Ioaniu Nicolae, prin mandat telegrafic București cu 2000 lei.
9. Soc. „Photogen” Brașov cu 5000 lei.
10. Fabrica Chimică „Mărășești” Brașov cu 50 pachete țigări Naționale.
11. Fabrica de Cauciuc Brașov cu 200 pachete țigări Naționale.
12. „Casina Română” Brașov cu 10.000 lei.
13. Fabrica de bomboane „Coroana” Brașov cu 1 kg. bomboane 2 kg fursecuri.
14. Dl Serdan Teodor, Noua 20 Brașov, cu țigări.
15. Funcționarii P. T. T. Brașov cu 2000 lei.
16. D-na Garoi, Regele Mihai 17 Brașov cu ouă, și cozonac.
17. Frații „Schell”, Fabrica de mașini Brașov cu: 2000 țigări Naționale și 10 pachete țigări Golf.
18. Soc. Restauratorilor Români Brașov cu: 29.300 țigări, 3550 ouă vopsite, 200 buc. prăjituri, 110 kg. vin și 1000 lei date de următorii restauratori: Dl Moise Popa președinte, Dl Mșu Nacu, Dl Gh. Paraschiv, Dl Gh. Cârlan, Dl Nicu Cătănoi, Dl Badea Arsenie, Dl Hilgers Carol, Dl Moșoiu Ioan, Dl Sasu și Săratu, Dl Mosloc Gheorghe, Dl Rotaru Ioan, Dl Albica Mircea, Dl Aldica

Ioan, Dl Popescu Mihai, Dl Saghin Ilie, Dl Ionescu Iacob, Dl Bidu Vasile, Dl Roșca Alex, Dl Muscă Nicolae, Dl G. Saftu, Dl Ovesa Ioan, Dl Oana Petru, Dl Gh. Ardeleanu, Dl Iacob Gabor, Dl Mișoiu C-tin, Dl Stelian Nicolau, Dl Irodion Creangă, Dl Bucșa C-tin, Dl Pană Ioan, Dl Stinghe și Păiș, Dl Sbârcea Ioan.

19. Soc. Tăetorilor de carne Brașov cu 5000 lei.

20. Fabrica de Zahăr Bod „Indumin” cu: 100 kg. zahăr cubic, 1100 țigări, 5985 lei.

21. Prefectura județului Brașov cu: 300 ouă vopsite, 40 kg. cozonac, 18 pachete țigări Naționale.

22. Primăria Municipiului Brașov cu: 10.000 lei.

23. Soc. „Farola” Brașov cu 25 kgr. cozonac, 12 kgr. slănină, 6 kgr. salam, 3 kgr. bomboane, 4000 bucăți țigări Naționale.

24. Dl Bârsan Nicolae Brașov cu 200 țigări naționale, 25 ouă roșii.

25. D-na Dr. Tanislau, Str. V. Brătianu 35, cu țigări, săpun de ras, cozonac și ouă roșii.

26. D-na Elena Șoșoia, Str. Dr. Baiulescu, 10 cu țigări.

27. Dl Munteanu Ioan, Matei Barsarab 64 a, cu cozonac, țigări, ouă.

28. Soc. Femeilor Române Brașov cu 2 kgr. cozonac și 4 pachete țigări naționale.

29. Soc. religioasă Ortodoxă „Mângâierea” Brașov cu: 49 ouă roșii, 3 cozonaci, 6 pachete tutun calitate III a, 2 cutii chibrite.

Pe această cale, Comandantul Diviziei 13-a Infanterie mulțumește cu toată căldura tuturor donatorilor cari au făcut încă odată dovada înaltului lor patriotism și dragoste deosebită ce poartă ostașilor români, contribuind astfel și mai mult la bucuria „Iovierii” pentru cei ce stau de veghe la hotare.

Liceul Comercial „A. Bârseanu” Brașov, roagă părinții și corespondenții elevilor să ia parte la adunarea generală care se va ține Duminică 4 Mai 1941 orele 11, la ordinea zilei fiind votarea bugetului școlii pe anul 1941-42.

În caz că nu se va întruni numărul legal de membri, adunarea generală va avea loc Duminică 11 Mai a. c. orele 11. când se va ține cu orice număr de membri prezenți.

Aprovizionarea populației

În vederea înscrierii pentru aprovizionarea populației cu ulei, făină albă, zahăr și carne, restaurantele, spitalele, cantinele școlare, instituțiile de orice fel și întreprinderile, trebuie să facă o declarație amănunțită asupra numărului de persoane pe care le servește în mod normal, menționând în această declarație câte mese servește pe zi acelor persoane (dimineața, la prânz și seara).

Pentru provincie, toate declarațiunile se vor depune în toate comunele urbane la Primării, cari apoi le vor centraliza și le vor expedia tot la Subsecretariatul de Stat al aprovizionărilor, Direcția activării producției și controlul prețurilor, până în seara zilei de 5 Mai crt.

O nouă verificare a autovehiculelor

Chestura Poliției Brașov aduce la cunoștința proprietarilor de autovehicule din raza Municipiului și județului Brașov, că dela data de 25 Mai 1941, va avea loc, la reședința Cercului de recrutare Brașov, o nouă verificare a autovehiculelor cari, cu ocazia Recensământului, Inspectare și clasare din luna Noembrie 1940, au fost clasate în categoria 1, 2 și 3.

Prezentarea tuoror vehiculelor specificate mai sus este obligatorie. Cei ce nu se vor prezenta vor fi trimiși în judecată.

Citiți Gazeta Transilvaniei

Impozitul pe lux și cifra de afaceri

Administrația de Constatate Indirecte Brașov, aduce la cunoștința tuturor întreprinderilor care plătesc impozit pe lux și cifra de afaceri, că începând dela 1 Mai 1941, dată de când începe a se face plata impozitului pe luna Aprilie 1941 și deci primelr plăți din acest impozit pe exercițiul 1941/1942, vor trebui să se conformeze următoarelor instrucțiuni:

Borderourile se vor întocmi, pentru firmele care plătesc la Brașov, în trei exemplare, iar pentru cele care plătesc la circ. de percepere din județ, în patru exemplare,

Pe borderou se va scrie, clar, în dreapta sus, numele complet al firmei adresa, comuna, strada, numărul și felul precis al întreprinderii pentru care plătește impozitul pe lux și cifra de afaceri, iar în stânga sus numărul de ordine care se va lua dela Biroul Cifrei de Afaceri.

Se va menționa luna și anul pentru care se face plata.

Valorile de facturare se vor trece pe categorii de cote, adică pentru fiecare cotă de impozit va fi o coloană aparte, în care se vor trece valorile de facturare.

Valorile de facturare vor fi adăugate pe categorii de cote. În dreptul fiecărei facturi se va calcula impozitul respectiv.

Acolo unde se termină de scris borderoul, se va face recapitulul, care va cuprinde, în ordine, trei elemente și anume: valoarea de facturare care înmulțită cu cota respectivă să dea impozitul, iar acolo unde sunt mai multe cote de impozit, la sfârșit se va face totalul general al impozitului de plată.

Borderoul astfel întocmit va fi semnat, punându-se și ștampila firmei.

Nu se admite ca pe același borderou să se facă plata pe două sau mai multe luni, cum deasemenea nu este admis să fie trecute pe același borderou, facturi emise pe alte luni, deoarece pentru asfel de facturi trebuie să se aplice sancțiuni de întârziere.

În ziua când întreprinderile prezintă borderourile pentru a face viza de plată, sunt obligate ca în aceeași zi să facă și plata la percepția respectivă, în caz contrariu vor suferi sancțiuni.

Organele fiscale însărcinate cu facerea vizei și cu perceperea impozitului, nu vor primi borderouri cari nu sunt întocmite conform normelor de mai sus.

Deasemenea nu se va admite ca în borderourile de plată impozitului pe lux și cifra de afaceri să se înregistreze și alte impozite.

Plata impozitului pe lux și cifra de afaceri se face numai la percepțiile de circ. din raza căruia face parte întreprinderea, cunoscând că percepțiilor de agenție le este interzis a primi acest impozit, iar întreprinderile care vor plăti la percepțiile de agenție, nu li se vor lua în considerare aceste plăți

Mica publicitate

Se caută pentru imediată angajare vânzători în bransa fierăriei, să cunoască limbile germană și ungară, la magazinul de fierărie BARBU & CĂCIULĂ S. A. Brașov, Piața Libertății 29. 2-3

La Sanatoriul Dr. VASILE DOGARIU, din Str. Averescu Nr. 19, se caută pentru angajare imediată o bucătăreasă și o spălătoreasă. 1-2

Parastas

Duminică în 4 Mai c., se va oficia la ora 10 a. m. în biserica ort. rom. din Brașovechiu, parastasul de șase săptămâni în memoria in veci regretatei preotese văd Maria I. Maximilian.

Pregătirea Premilitară își reia activitatea începând din ziua de 3 Mai a. c.

Premilitarii se vor prezenta la ședințe: — în ziua de 3 Mai orele 15, cei ce sunt înscriși la subcentrele ce activează Sâmbăta; — în ziua de 4 Mai, cei ce sunt înscriși la subcentrele ce activează Duminică.

Cooperativa refugiaților

În urma hotărârii Comitetului Asociației Refugiaților din Brașov, Cooperativa de Consum „Renășterea” — refugiată și ea din Sf. Gheorghe — se va contopi cu ale două cooperative, tot refugiate, prefăcându-se astfel într-o puternică unitate economică românească în orașul nostru.

Sunt rugați toți refugiați să se înscrie neîntârziat membri, spre a putea fi aprovizionați cu articolele necesare de consum prin această cooperativă.

Ea are asigurat sprijinul Institutului Central al Cooperatelor și al autorităților competente din oraș.

Înscrierile se pot face la sediul Cooperativel; Str. General Moșoiu 7, sau la biroul Refugiaților dela Prefectura Județului Brașov.

Cooperativa ASTRABARSA

angajază urgent:

Un contabil cu practică
Doi vânzători sau vânzătoare
Patru ucenici
Un băiat de birou.

Ofertele cu arătarea studiilor și practicii se vor prezenta personal în biroul din Strada Regele Carol I Nr. 54 între orele 18-20.

CINEMA „ASTRA”

DELA 8 MAI

AZI ȘI ÎN ZILELE URMĂTOARE RULEAZĂ

DEMONUL ÎN UMBRA

CU: IRENE MEYENDOREF, ROLF WANKA

ULTIMA ORA

CRONICA RAZBOIULUI

Odată cu victoria din Balcani, armata germană este stăpână în Europa, dela Narvik până la coastele de Sud ale peninsulei Morea și dela golful Gasconiei până la marea Egee. În mai puțin de 13 luni, armate după armate au fost nimicite și țări după țări trăesc astăzi după voința Fuehrerului. Este un fapt fără precedent în istoria bătrânului continent.

Din înălțuirea victoriilor, se trage o singură concluzie: *pregătirea și unitatea în comandă* a armatei germane. Orice atac a fost bine studiat și orice comandă a fost la timp executată.

Planul bătăliilor, întocmit de Statul Major german, n'a însemnat numai studiul hărților topografice și delimitări de zone strategice, ci executarea lui până în cele mai mici amănunte.

De unde, deci, armata germană a întrebunțat tactica fulgerătoare, Comandamentul britanic s'a dovedit a fi întrebunțat „tactica întâzierii”.

În Norvegia, debarcarea trupelor germane s'a efectuat înaintea trupelor engleze, cu toate că diplomația britanică era informată precis asupra acestor debarcări. În Belgia și Olanda atacul fulgerător german nu a îngăduit Angliei să pună în aplicare cele învățate în Norvegia și astfel, de unde se aștepta ca linia Magino să fie luată cu asalt de front, ea a fost răsturnată prin înaintarea trupelor germane prin Sudul Belgiei, provocând dezastrul dela Dunkerque, după care, a venit la scurt interval capitularea armatei franceze.

La Londra victoria Germanilor, din cele 13 luni de războiu, se consideră cu totul secundară, așa precum sunt considerate toate celelalte fronturi de luptă care se vor creea, fie în Africa sau Mediterana, fie în Asia.

Adevăratul războiu va fi cel din jurul insulei britanice și din Atlantic. Acesta este sensul declarațiilor d-lui Churchill, care nu înseamnă însă o abandonare a războiului din Mediterană și Africa. De acest adevăr par a fi convinse și cercurile militare din Berlin, care consideră războiul din cele două teatre de luptă tot așa de important ca și cel contra Metropolei, zguduită și terorizată, la intervalele destul de scurte, de puternice bombardamente ale aviației germane.

Se pare însă că „retragerile strategice” au convins cercurile militare engleze, că sunt tot atâtea „înfrângeri militare” și că în viitor tactica va fi schimbată prin rezistențe îndârjite. Ino-

putul acestor rezistențe a fost în Grecia. Nu se poate spune că trecerea peste Olimp s'a făcut fără lupte grele și că prin strămoșia Termophyle sau Mertevo, armatele germane au trecut admirând defileurile.

În jurul fiecărei localități au fost întâmpinate rezistențe, care, dacă ar fi fost alimentate cu forțe puternice ale unei armate regulate, victoria ar fi întârziat. Ori, față de numărul covârșitor de mare al armatei germane care avea în față o armată eroică dar lipsită de armament, și față de faptul că forțele britanice erau departe de a egala pe cele germane, războiul în Balcani nu putea avea alt sfârșit.

Odată terminată campania în Balcani, noui semne de întrebare se ivesc la orizonturile nu prea îndepărtate ale țărilor germane. Viitoarele lupte militare sunt însă precedate de acțiunea diplomatică care se desfășoară la Ankara. Atitudinea Turciei va indica calea pe care vor merge forțele germane din Europa, să dea piept cu cele engleze, din Africa, conduse de generalul Wavell.

Două sunt posibilitățile îndeplinirii țelurilor armatelor germane pe mare și pe uscat.

Știut este că odată cu ocuparea arhipelagurilor din marea Egee, forțele germane își vor putea instala baze aeriene și submarine, cari vor crea o situație foarte grea forțelor maritime engleze din Răsăritul Mediteranei.

Odată cu crearea acestor baze se scurtează mult distanța până la Dodecanezul italian și insulele Ciclade, făcând foarte periculoasă situația forțelor britanice situate în dispozitivul oriental cuprins între Creta—Cipru—Haifa—Port Said și Alexandria. Nu trebuie deasemeni scăpat din vedere faptul, că distanța dintre Dodecanez și Cipru, și Dodecanez și Alexandria este de 600 km. adică aproape jumătate din distanța Atena—Alexandria.

Natural drumul acesta este destul de primejdios și pentru aceasta toate eforturile se îndreaptă pentru înlăturarea piedicilor cari se pun pentru înaintarea trupelor germane spre Suez să se facă pe cale terestră. Aceasta este cea mai bună posibilitate pentru armatele Fuehrerului să dea piept cu forțele engleze concentrate în Irak, Transiordania, Palestina și apoi Egipt, pentru a se uni cu cele de sub comanda generalului Rommel, care luptă în Cernaica, la porțile Tobrukului, iar o parte din ele, după ce au ocupat Sollum, înaintează spre linia de fortificații de pe malurile

Nilului producând o adevărată panică în cercurile londoneze.

In Balcani

După comunicările agenției Rador, formațiunile armatei terestre germane, continuă operațiunile de curățire a Peloponezului de Sud de resturile împrăștiatelor trupelor britanice, grecești și sârbești, în timp ce aviația a bombardat puternic portul Suda, situat la Nordul insulei Creta. Concomitent cu opera de curățire a Peloponezului, efectuată de avioane de bombardament și vânătoare, au ocupat insulele Kefalonia și Zaote, situate la deschișătura golfului Patras.

Comunicatul oficial britanic, transmis de aceeași agenție, înfățișează împrejurările în care a fost executată retragerea trupelor imperiale din Grecia. Când a devenit evident, că rezistența armatei grecești este pe sfârșite, guvernul grec a cerut ca trupele imperiale trimise în ajutor, să fie retrase din Grecia. În acel moment trupele engleze se aflau în contact cu cele germane la Termophyle. Aviația germană domina văzduhul și făcuse inutilizabil singurul port bun, Pireu. În consecință, imbarcarea s'a făcut de pe plaje deschise și sub atacuri violente, pe uscat și în aer. Imbarcarea s'a făcut în condițiuni foarte grele. Totuși se crede că 80% din forțele debarcate în Grecia au fost transportate în regiuni unde vor putea fi din nou folosite.

Din sursă londoneză rezultă că ministerul britanic al blocusului a declarat Grecia, cu excepția insulei Creta, ca teritoriu ocupat de inamic și în consecință blocusul se va aplica și Greciei.

După terminarea campaniei din Balcani, în Grecia s'a constituit un nou guvern sub președenția generalului Ciolakoglu, care a dat ordinul de depunerea armelor în momentul când fostul guvern a dezertat dela datorie, refugiindu-se în Creta. Din ordinul ministrului de războiu, d. Bakos, armata greacă a fost demobilizată.

De asemenea s'a format un nou guvern în Serbia, sub președenția generalului de aviație Foerster, intrând în cabinet o mare parte a prietenilor fostului președinte de consiliu Stoiadinovici. Mișcarea noului guvern este să colaboreze în strânsă legătură cu autoritățile militare germane și cu birourile competente, pentru ordinea și calmul stabilite de armatele germane să fie menținute și, în același timp, resursele economice ale țării să poată fi din nou valorificate.

In Africa

În Africa de Nord aviația germană și italiană, a bombardat portul Tobruk, pozițiile de artilerie din apropierea portului Pylastro și lucrările de fortificații dela sud de Via Balbia, iar armatele germane au intrat în părțile periferice ale Tobruk-ului.

După ocuparea postului Sollum din Egipt, situat la câțiva km. de frontiera Libiei, trupele germane au transportat pe calea aerului numeroși soldați în apropierea Kufrei din deșertul Libiei, de unde se va încerca un atac împotriva Egiptului în direcțiunea marelui baraj dela Assuan, ca și împotriva Sudanului, dela Sud, în direcția Karthum.

Se va vedea mai târziu dacă aceste regiuni stăpânite de Anglia vor fi apărate, pentru a se opri înaintarea trupelor germane și italiene spre Suez, sau, în adevăr, declarația premierului englez se va adevăra prin aceea că, războiul adevărat se va da în jurul insulei și în Atlantic, și ca atare rezistența trupelor engleze va fi tot o „retragere strategică”.

În ce privește zona Atlanticului, ea intră sub protecția vaselor de patrulare americane, care vor avea să asigure buna navigație a transporturilor de materiale destinate Mării Britanii. Convoierile de vase cu asemenea materiale vor putea fi escortate până în porturile britanice, Comisia externă a Senatului aprobând sistemul convoaelor.

Pentru asigurarea acestor transporturi, președintele Roosevelt speră să ridice puterea navală la 2.000.000 tone.

La Berlin se consideră activitatea patrulării vaselor americane în Atlantic ca o nerespectare a zonelor de războiu notificate de Germania și, în această ordine de idei, se reamintește declarațiunea formală a Fuehrerului, care a spus, că orice vapor care va pătrunde în această zonă de războiu, va fi torpilat.

De asemenea într-o conferință de presă care a avut loc la Tokio, extinderea controlului naval american a fost calificată drept „măsura cea mai primejdioasă din partea Statelor Unite, care precede direct intrarea lor în războiu”. În aceeași conferință s'a vorbit despre o eventuală călătorie a d-lui Matsuoka în Statele Unite, călătorie dorită și de unele ziare americane, când vor avea loc conversații pe față între ministrul afacerilor străine al Japoniei și D. Roosevelt.

Pe plan politic european, este așteptată cu interes hotărîrea dela Viena, care va avea să stabilească noua situație a frontierelor ce se va trasa în lungul și latul fostului Stat jugoslav. M.M.

Știri interne

Inscrierile la magazine pentru alimente se pot face până în seara zilei de 6 Mai a. c.

București. (Rador).—Deoarece până la 28 Aprilie 1941, nu toți locuitorii s'au înscris la magazine, în vederea aprovizionării cu zahăr, ulei, făină și carne, s'a permis înscrierea celor neînscrisi, în toate orașele cu o populație de peste 10.000 locuitori.

În zilele de 5 și 6 Mai cor. magazinele sunt obligate să facă pentru aceasta noi înscrieri și declarații separate, pe care le vor depune în ziua de 7 Mai la circumscripțiile de poliție pentru municipiul București și la primării pentru celelalte orașe.

Aceste autorizații le vor trimite centralizate, Ministerului economiei naționale, direcției activării producției și controlului prețurilor până în seara zilei de 8 Mai a. c.

Prezentele dispozițiuni nu se aplică comunelor cu mai puțin de 10.000 locuitori, unde înscrierile se termină în seara zilei de 3 Mai.

Știri externe

Evacuarea populației din Istambul continuă.

Istanbul. (Rador). Primele două transporturi de evacuați pe socoteala statului au părăsit Joi Istambulul, cu vaporul, îndreptându-se spre Marea Neagră.

Din cele 2000 persoane ce se înscriseră pentru aceste transporturi și primiseră bilete fără plată, numai 600 s'au prezentat la plecare, restul renunțând de a fi evacuate în Anatolia.

Fostul președinte de Consiliu al Greciei se află la Ankara

Ankara. (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță: D. Constantin Kodzias, fostul președinte de consiliu grec, care actualmente se află împreună cu familia la Ankara, a avut o convorbire cu ministrul afacerilor străine al Turciei.

Pierderile navale engleze sunt considerabile

Berlin (Rador). O notă oficioasă declară.

În cercurile autorizate din Berlin se relevă, Vineri seara, că în afară de pierderile deja publicate ale flotei britanice de transport, unde nu este vorba decât de vase cari se aflau concentrate în porturile grecești pentru a transporta corpul expedițiilor englez, trebuie deasemeni să se adauge vasele cari au fost nimicite sau avariate în vreme ce se aflau în drum spre Grecia.

Se reamintește în această privință că avioane de luptă au efectuat atacuri asupra convoierilor britanice cari se duceau din Egipt în Grecia.

În cursul acestor atacuri 54.000 tone vase inamice au fost scufundate și 6000 tone avariate. Pierderile totale de vase engleze scufundate sau avariate fie în apele grecești, fie în drum spre Grecia, se ridică deci în cifre rotunde la 900.000 tone, ceace se precizează în cercurile de mai sus, corespunde cam la jumătate din tonajul folosit anul trecut de Germania pentru realizarea acțiunii ei din Norvegia.

Cu ocazia zilei de 1 Mai numeroși șefi de state și guverne a felicitat pe Conducătorul Germaniei

Berlin (Rador). Numeroși șefi de state și de guverne străine, au adresat Fuehrerului, telegrame de felicitări cordiale, cu prilejul zilei de 1 Mai, sărbătoarea națională a poporului german.

Înscrisându-se în registrul de vizite deschis la cancelaria Fuehrerului diplomații străini acreditați la Berlin au prezentat personal felicitările lor și ale șefilor statelor lor, ale guvernului și poezelor lor.

D. Von Papen, la Ankara

Berlin. (Rador). — Din cercurile politice berlineze se anunță că d. Von Papen, ambasadorul Reichului la Ankara, a plecat din nou la postul său.

Redactor responsabil
ION COLAN